

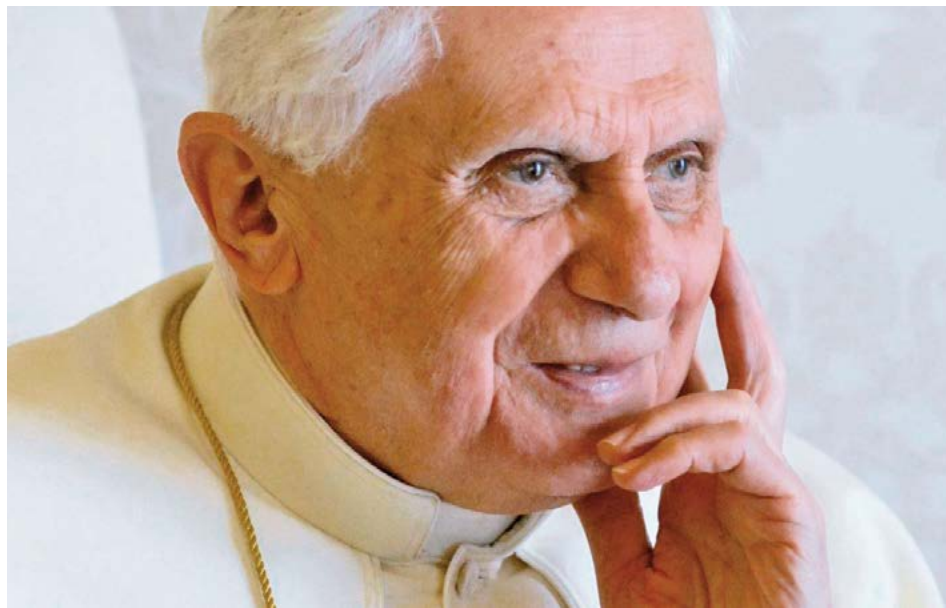
PROP DE VOSALTRES

Gràcies, papa Benet

Estimats diocesans:

A vegades els catòlics ens sorprenem quan escoltem o llegim alguns qualificatius i opinions sobre la nostra manera de pensar, de creure o de viure. Potser no n'hauríem de fer massa cas, perquè les idees són lliures i la seva expressió és responsabilitat exclusiva de qui les emet. De vegades poden tenir base i fonament real o poden ser invencions i prejudicis que difonen estereotips —generalment negatius— d'una persona o d'un col·lectiu. Això sol passar quan qualifiquem globalment els membres d'una comunitat, els habitants d'una població o d'un país determinat. La noblesa, la gasiveria, la humilitat, l'orgull, la claredat o la coherència, l'agressivitat... són conceptes que s'apliquen amb massa facilitat de manera genèrica i resulten, si no es matisen, d'una evident injustícia. Sembla clar que cal posar els límits en la difamació i en la calúmnia, quan es tracta de persones concretes; però és molt més difícil posar-los quan s'apliquen a tot un col·lectiu.

Als catòlics —i als creients en general— se'ns atribueix la falta de modernitat o de maduració personal i ens diuen que actuem com a nens, amb massa por davant del que és desconegut. Sentim a dir també que som intolerants i que ens agrada actuar com a censors en contra de les opinions alienes. Igualment, que no acceptem amb elegància els retrets i les acusacions. Per no parlar ara de les incoherències entre l'ensenyament rebut i l'actuació diària.

Sense justificar les limitacions i defectes al·ludits i sense amagar la nostra responsabilitat personal i comunitària, m'agradaria demanar equanimitat en els judicis que s'emeten sense proves i constatacions que donen suport a aquesta opinió. I d'aquí ve la meva admiració per un petit text del testament espiritual del papa Benet XVI, mort fa poc a Roma.

Escriu el Papa: «Ja fa seixanta anys que acompanyo el camí de la Teologia, en particular el de les ciències bíbliques, i en la successió de les diferents generacions he vist esfondrar-se tesis que semblaven inamovibles i que han demostrat ser meres hipòtesis: la generació liberal (Harnack, Jülicher, etc.), la generació existencialista (Bultmann, etc.), la generació marxista. He vist i veig com enmig de l'embull d'hipòtesis ha sorgit i torna a sorgir la raonabilitat de la fe. Jesucrist és veritablement el camí, la veritat i la vida, i l'Església, amb totes les seves insuficiències, és veritablement el seu cos». Que un

ens ha estimat. I aquí afloren les nostres limitacions, les nostres incoherències i pecats; però amb capacitat per demanar perdó i reiniciar una nova vida col·laborant amb tothom a la recerca de la dignitat de l'ésser humà, de la justícia i de la pau. Sempre des d'una visió de creients en l'ensenyament de Jesús i amb la convicció profunda que aquesta fe ens ha aportat, ara a nosaltres i a les generacions precedents, sentit de vida i felicitat sense límits. No és una cosmovisió ingènua o infantil; és adulta, plena de responsabilitats i compromesa amb el bé de la humanitat. Agraïm el respecte de tanta gent cap a aquesta fe que professem. També, gràcies, papa Benet, per les teves paraules.

Amb la meva benedicció i afecte,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

reconegut intel·lectual com ell, amb tantes publicacions que són fruit de la seva saviesa i intel·ligència, que ha dialogat sincerament amb estudiosos de prestigi universal... afirmi al final de la seva vida aquesta veritat, és un motiu per sentir-me reconfortat i agraït, com em sembla que s'hi sentiran tots els catòlics actuals.

La història de l'Església és llarga, ha caminat per situacions diferents i, a vegades, contradictòries. Els seus membres, pastors i fidels, no han respost amb prou exigència al que Crist ens havia anunciat i «obligat» a complir, estimant Déu sobre totes les coses i el próisme com Ell

NOTÍCIES

Els joves preparen la JMJ de Lisboa

Un grup de joves convocats per la Delegació Pastoral de Joves del Bisbat van participar el passat 20 de gener en la segona reunió per preparar la Jornada Mundial de la Joventut (JMJ), que se celebrarà aquest estiu, del 30 de juliol al 7 d'agost, a Lisboa, i a la qual ja s'hi han inscrit més de 400.000 joves de tot el món, segons va explicar el papa Francesc en un missatge a les xarxes socials. Els participants en aquesta trobada, que van

acabar compartint un sopar de germanor, van dedicar una estona a la reflexió sobre sant Lluc i el sí de Maria i a analitzar una obra d'art relacionada amb el mateix tema.

Les inscripcions per a la JMJ ja estan obertes i s'han de formalitzar fent un primer pagament abans del 17 de març. El preu total del viatge és de 425 €. La propera reunió preparatòria serà el dia 17 de febrer.

CERCA DE VOSOTROS

Gracias, papa Benedicto

Queridos diocesanos:

En ocasiones los católicos mostramos cierta extrañeza al escuchar o leer algunos calificativos o ciertas opiniones sobre nuestra manera de pensar, de creer o de vivir. Seguramente no deberíamos hacer demasiado caso porque las ideas son libres y la expresión de las mismas son responsabilidad exclusiva de quien las emite. Pueden tener base y fundamento real o pueden ser invenciones o prejuicios que dan a conocer estereotipos, generalmente negativos, de una persona o de un colectivo. Así se suele dar cuando calificamos globalmente a los miembros de una comunidad, a los habitantes de una población o a los nacionales a un país determinado. La nobleza, la tacañería, la humildad, el orgullo, la claridad o la coherencia, la agresividad... son conceptos que se aplican con demasiada facilidad al conjunto y resultan, si no se explicitan matices, de una injusticia manifiesta. Parece claro que los límites están en la difamación y en la calumnia cuando se trata de personas concretas; mucho más difícil de determinar cuando se generaliza a todo un colectivo.

A los católicos, o a los creyentes en general, se nos achaca la falta de progreso o maduración personal y que nos limitamos a actuar como los niños con miedo reverencial ante lo desconocido. Oímos también que somos intolerantes o que nos gusta actuar como censores contra las opiniones ajenas. Por no hablar de las incoherencias entre la enseñanza recibida y la actuación diaria. Igualmente que no aceptamos con elegancia los reproches y las acusaciones. Sin justificar las limitaciones o defectos aludidos y sin esconder nuestra propia responsabilidad personal y comunitaria, me gustaría pedir ecuanimidad en los juicios que se emiten sin pruebas o constataciones que respalden esa opinión. Y aquí viene mi admiración por un texto corto del testamento espiritual del papa Benedicto XVI, fallecido hace poco en Roma.

Escribe esto el Papa: «Hace ya sesenta años que acompaño el camino de la Teología, en particular de las ciencias bíblicas, y con la sucesión de las diferentes generaciones he visto derrumbarse tesis que parecían inamovibles, demostrando ser meras hipótesis: la generación liberal (Harnack, Jülicher, etc.), la generación existencialista (Bultmann, etc.), la generación marxista. He visto y veo cómo de la maraña de hipótesis ha surgido y vuelve a surgir lo razonable de la fe. Jesucristo es verdaderamente el camino, la verdad y la vida, y la Iglesia, con todas sus insuficiencias, es verdaderamente su cuerpo». Que un reconocido intelectual como él, con tantas publicaciones que son fruto de su sabiduría e inteligencia, que ha dialogado sinceramente con estudiosos de prestigio universal... afirme al final de su vida esta verdad es motivo para que me sienta reconfortado y agradecido. Igualmente me parece que así se sentirán todos los católicos actuales.

La historia de la Iglesia es larga caminando por situaciones distintas y, a veces, contradictorias. Sus miembros, pastores y fieles, no han respondido con suficiente exigencia a lo que Cristo nos había anunciado y «obligado» a cumplir, amando a Dios sobre todas las cosas y al prójimo como Él nos ha amado. Y ahí están nuestras limitaciones, nuestras incoherencias y pecados. Pero con capacidad para pedir perdón y para reiniciar una nueva vida colaborando con todos en la búsqueda de la dignidad de todo ser humano, de la justicia y de la paz. Siempre desde una visión de creyentes en la enseñanza de Jesús y con la convicción manifiesta de que esa fe nos ha aportado, ahora a nosotros y a las generaciones precedentes, sentido de vida y felicidad sin límites. No es una cosmovisión ingenua o infantil; es adulta, llena de responsabilidades y comprometida con el bien de la humanidad. Agradecemos el respeto de tanta gente hacia esta fe que profesamos. También gracias, papa Benedicto, por sus palabras.

Con mi bendición y afecto,

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Lleida surt al carrer pels Tres Tombs

La gent de Lleida va sortir als carrers, tot i l'intens fred, per poder gaudir dels Tres Tombs amb motiu de la festivitat de sant Antoni abat. La desfilada de carrosses i tractors es va fer el dissabte 21 de gener, desplaçant-la al cap de setmana respecte a la festivitat del sant, el dia 17. Després de dos anys marcats per la covid i les seves restriccions, la desfilada de carrosses, tractors, i col·lectius pagesos va recuperar tota la brillantor d'anys passats, amb una notable participació tant a la desfilada com entre el públic que va acudir a veure-ho. Abans de la desfilada, es va fer la missa en honor al sant a l'Església de la Sang, presidida per Mn. Jaume Melcior que, en acabar l'eucaristia, va sortir fins a l'avinguda de Blondel per beneir, al costat de les au-

toritats, els animals, tractors i carrosses.

La setmana dels barbuts va deixar altres celebracions en pobles de la diòcesi, com la missa de sant Antoni i la benedicció de la «Coca del Sant» a Castellldans, que seguint un antic vot, ofrena tots els anys la família Farré-Rebull de «Cal Curcó». La coca es va distribuir entre els assistents a la missa, així

com als infants de l'escola del poble que al sortir de classe van acudir a l'església a recollir el «beneït de Sant Antoni», que també va arribar a les cases on hi ha ancians o malalts.

Àger i Torregrossa van celebrar la seva festa patronal en honor a sant Vicenç, mentre que Alcarràs, Maials i Torrelameu ho van fer en honor a sant Sebastià.

Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians

Un acte organitzat conjuntament per les esglésies cristianes de Lleida i celebrat el passat 25 de gener a l'Església Ortodoxa Romanesa del Naixement de Sant Joan va posar el colofó a

la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians. El bisbe Salvador va dirigir unes paraules als assistents en què va assegurar que fer la unitat dels cristians és treballar per fer el bé, com ens demana Jesús.

Organitzat per la Comissió Interdiocesana d'Ecumenisme i de Relacions Interreligioses, els actes de l'Octavari van començar el dia 18 amb una missa-pregària ecumènica a la Parròquia del Carme, presidida pel seu rector, Mn. Jaume Pons. La celebració va comptar amb la participació del pare Daniel Simon, sacerdot de la Església ortodoxa romanesa de Lleida. El diumenge 22 de gener es va fer una altra missa-pregària ecumènica a la Parròquia de Sant Pau de la Mariola.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «Resar junts, ajudar junts, compartir les històries de vida, les alegries i les lluites comunes obre la porta a l'obra reconciliadora de Déu» (26 de juliol).

@Pontifex_es: «Resem pels nostres avantpassats i en unió amb ells, dediquem temps a recordar-los, conservem el seu llegat: en la boira de l'oblit que assalta els nostres temps, és essencial conrear les arrels. Així és com es construeix el futur» (26 de juliol).

@Pontifex_es: «Hem rebut molt dels qui ens han precedit. Què volem deixar en herència a la nostra posteritat? Una fe viva o aigualida, una societat basada en el benefici individual o en la fraternitat, un món en pau o en guerra, una creació devastada o acollidora?» (26 de juliol).

@Pontifex_es: «Tots nosaltres, com a Església, necessitem ser sanats de la temptació de triar la defensa de la institució abans que la cerca de la veritat. Ajudem-nos a edificar, amb l'ajuda de Déu, una Església mare com Ell vol» (27 de juliol).

Marc, deixeble de Pere o de Pau?

Mar Pérez va presentar, el passat 25 de gener a la sala d'actes de l'Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida (IREL), el seu llibre *¿Fue Marcos discípulo de Pedro o de Pablo?*, editat en castellà per Verbo Divino el novembre de 2022, i que defensa la tesi que l'evangelista era seguidor de la teologia paulina. La presentació, que va comptar amb una conferència del sacerdot jesuïta Xavier Alegre, doctor en Teologia i professor de Nou Testament de la Facultat de Teologia de Barcelona, va ser un dels actes centrals de la VII Setmana de la Bíblia a Lleida.

L'autora, que inicialment havia publicat el seu treball en anglès a Alemanya, considera que a partir de la comparació dels textos de l'Evangelí de Marc i els que se sap amb certesa que va escriure sant Pau, queda molt clara la influència d'aquest.

Consell Arxiprestal de Laics de Sant Anastasi

L'arxiprestat de Sant Anastasi, format per les parròquies de Sant Jaume, Mare de Déu de Montserrat, Verge dels Pobres del Secà Sant Pere, Santíssim Salvador de Pardinyes, Sant Antoni Maria Claret de Balàfia, Sant Agustí de la Bordeta, Sant Josep Obrer dels Magraners, Santa Teresa Jornet i Sagrada Família de Cappon, va reunir el passat 19 de gener els diferents Consells parroquials, com a primer pas per reformar el Consell Arxiprestal de Laics.

Després de la reestructuració dels arxiprestats de la diòcesi de l'any passat, la trobada als locals parroquials del Secà va ser una primera oportunitat per conèixer-se i compartir les diferents realitats parroquials i, al mateix temps, posar els fonaments del nou Consell Arxiprestal de Laics.

Nou testament per als nens de Catequesi de Balàfia

Coincidint amb la celebració de la Jornada de la Paraula de Déu el passat diumenge 22 de gener, la Parròquia de Sant Antoni Maria Claret, del barri lleidatà de Balàfia, va lliurar als nens i nenes de primer any de Catequesi un exemplar del Nou Testament, després de la Missa familiar que celebren cada quart diumenge de mes.

La Missa familiar és una Eucaristia adaptada als infants en què els diferents grups de la Catequesi familiar agafen el protagonisme, amb l'objectiu que es familiaritzin amb la celebració, amb la mirada posada en el dia que rebran la Primera Comunió.

REFLEXIONS

El transhumanisme i l'esport: aspectes crítics

L'esport és un dels àmbits més interessants per observar l'aplicació d'avenços científics i de les innovacions tecnològiques. L'esport biònic és, de fet, la prolongació lògica de l'esport d'alt nivell centrat en la millora gairebé obsessiva del rendiment.

L'esforç és inherent en l'èpica de l'esport. Una cosa és superar el rècord de la marató a base de disciplina mental i física, d'abstinència, de sacrifici i d'entrega i, una altra, de molt diferent, és vèncer el registre de la marató amb l'ajuda d'esteroides o bé mitjançant l'optimització genètica dels músculs.

El conegut lema «Citius, altius, fortius» condueix a cercar els límits del desenvolupament de la velocitat, de l'elasticitat i de la força mitjançant un rigorós procés de disciplina i d'autocontrol. L'obsessió per la millora del rendiment esportiu no solament afecta, de ple, l'esfera professional, sinó també l'esfera amateur i la popular.

Han esdevingut populars termes del domini de la ciència com aeròbic, pols cardíac, composició corporal, condició cardiovascular, entre d'altres. La idea reiterada en els mitjans de comunicació de masses i en la retòrica publicitària és clara: cal combatre, amb tota l'energia, el sedentarisme, el risc de malaltia, l'adveniment de l'ancianitat i, sobretot, cal millorar el rendiment esportiu, superar-se a si mateix.

Aquesta filosofia banal de la superació està estesa pertot i crea noves formes de culpabilitat i de remordiment. L'anàlisi de Michel Foucault (1926-1984) sobre les institucions educatives, sanitàries i penitenciàries és molt útil aplicat al món de l'esport postmodern. L'esport s'ha convertit, en les societats hipertecnològiques, en una de les pràctiques disciplinàries més massives, de control i de domini sobre el cos.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

13. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Gn 4,1-15.25 / Sl 49 / Mc 8,11-13]. Sant Benigne, prev. i mr. (s. III); sant Gregori II, papa (romà, 715-731); santa Maura, mr.; sant Gimer, bisbe; beat Jordà de Saxònia, prev. dominicà; beata Cristina d'Spoleto, vg. agustina.

14. □ Dimarts [Fets 13,46-49 / Sl 116 / Lc 10,1-9]. Sants Ciril, monjo, i Metodi, bisbe, germans grecs (IX), evangelitzadors dels eslaus, patrons

d'Europa; sant Valentí, prev. romà i mr. (s. III).

15. ■ Dimecres [Gn 8,6-13.20-22 / Sl 115 / Mc 8,22-26]. Sant Faustí i santa Jovita, germans mrs.; santa Geòrgia, vg.; sant Claudi de Colombière (†1682), prev. jesuïta; sant Joan Baptista de la Concepció, prev. trinitari.

16. ■ Dijous [Gn 9,1-13 / Sl 101 / Mc 8,27-33]. Sant Onèsim, bisbe; santa Juliana, vg. i mr.; sant Honest; beat

Joan de Sant Domènec, mr.; beat Simó de Càscia, prev. agustiniana.

17. ■ Divendres [Gn 11,1-9 / Sl 32 / Mc 8,34-9,1]. Sant Aleix de Falconieri (†1310) i els altres sis florentins fundadors dels Servents de Maria o servites (1304, OSM); sant Ròmul, mr. (302); sant Silví, bisbe.

18. ■ Dissabte [He 11,1-7 / Sl 144 / Mc 9,2-13]. Sant Simeó, bisbe de Jerusalem, parent de Jesús; sant Eladi

(†632), bisbe de Toledo; beat Joan de Fièssole (fra Angèlic), prev. dominicà, pintor; santa Bernadeta Soubirous (†1879), vg. vident de Lourdes.

19. ■ Diumenge vinent, VII de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Lv 19, 1-2.17-18 / Sl 102 / 1C 3,16-23 / Mt 5,38-48]. Sant Gabí, prev. i mr. (296); sant Conrad de Piacenza, ermità; beat Àlvar de Còrdova, prev. dominicà; sant Jordi, monjo.

Diuenge VI de durant l'any (A)

COMENTARI

«Si vols, guardaràs els manaments: ets tu qui has de decidir»

Ja sabem que el camí del seguiment de Jesús és exigent. Ens ho recorda novament l'evangeli d'avui. Jesús comença dient-nos que *no ha vingut a desautoritzar els llibres de la Llei sinó a completar-los*. És a dir, la llei antiga continua essent vàlida però viscuda des de la perspectiva de Jesús. Ja no es tracta de la pràctica externa i literal d'una llei sinó de la vivència interior i fidel a l'esperit de la llei. I seguint el decàleg, en primer lloc Jesús ens diu que no és suficient *no matar* sinó que aquest manament inclou també *no enfadar-se amb el germà, ni menysprear-lo, o insultar-lo*: tot són maneres de fer mal als altres. I això és tan important que abans d'oferir un sacrifici (pensem en la importància dels sacrificis en l'AT) *cal fer les paus amb els germà*: això és prioritari. La millor ofrena és l'amor als germans sobretot si som nosaltres qui els hem ofès: *un teu germà té alguna cosa contra tu!... ves primer a fer les paus... ja tornaràs després a presentar l'ofrena*. I parlant de l'adulteri, Jesús va fins l'interior del cor i diu que per a un cristià no solament l'adulteri és contrari al que Déu vol sinó fins i tot el *desig* d'adulteri; no es tracta només del fet extern sinó també de l'actitud interior i per això cal lluitar contra tot perill de caure en adulteri. També ens recorda que el *divorci* va contra la voluntat del creador; el divorci no trenca el matrimoni anterior; per això *unir-se a una persona divorciada és cometre adulteri*. I, finalment, ens parla de ser homes i dones de paraula sense necessitat de *juraments*. La primera lectura ens recorda que és possible complir aquests manaments: *Si vols guardaràs els manaments: ets tu qui has de decidir*. I aquesta és la *saviesa que no és d'aquest món* de la que parla Pau a la segona lectura. El camí de Jesús és difícil, però és possible de seguir i al final ens portarà a experimentar *això que Déu té preparat per als qui l'estimen, que cap ull no ha vist mai, ni cap orella no ha sentit, ni el cor de l'home somniava*: és a dir a una felicitat plena, total, inimaginable.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de Jesús Fill de Sira (Sir 15,15-20)

Si tu vols, guardaràs els manaments; ets tu qui has de decidir si et mantindràs fidel. Tens al davant foc i aigua: pren el que tu vulguis. L'home té al davant la vida i la mort: li donaran allò que voldrà. La saviesa del Senyor és gran; el Senyor és molt poderós i tot ho veu. Els ulls de Déu veuen el que ell ha creat; ell coneix tot el que fa cadascú. No mana a ningú que faci el mal ni autoritza ningú a pecar.

▶ Salm responsorial (118)

R. *Feliços els qui segueixen la llei del Senyor.*

Feliços els homes de conducta irreprovable, / que segueixen la llei del Senyor. / Feliços els homes que guarden el seu pacte / i busquen el Senyor amb tot el cor. R.

Heu donat els vostres preceptes / perquè siguin observats fidelment. / Tant de bo que els meus camins no es desviïn / de guardar els vostres decrets. R.

Feu aquesta gràcia al vostre servent: / que visqui pensant en la paraula que heu donat. / Obriu-me els ulls i podré contemplar / les meravelles de la vostra llei. R.

Mostreu-me el camí dels vostres decrets, / que el vull seguir fins al final. / Feu-me entendre la vostra llei, / que la vull guardar amb tot el cor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 2,6-10)

Germans, als qui tenen una fe prou madura, sí que els ensenyem una saviesa, però una saviesa que no és del món present ni dels dirigents, que estan a punt de ser destituïts, sinó la saviesa enclosa en el pla que Déu s'ha proposat, amagada fins ara, però que abans de tots els temps Déu ja tenia decidida, perquè sigui la nostra glòria. Cap dels dirigents del món present no l'havia coneguda, perquè, si l'haguessin coneguda, mai no haurien clavat a la creu el Senyor de la glòria. Però, tal com diu l'Escriptura: «Cap ull no ha vist mai, ni cap orella no ha sentit, ni el cor de l'home somniava això que Déu té preparat per als qui l'estimen», però a nosaltres, Déu ens ho ha revelat per obra de l'Esperit, ja que l'Esperit tot ho penetra, fins al més profund de Déu.

▶ Lectura de l'Evangelio segons sant Mateu (Mt 5,17-37) (Versió abreujada)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Jo us dic que si no sou més justos del que ho són els mestres de la Llei i els fariseus, no entrareu pas al Regne del cel. Ja sabeu que als antics els van manar: "No matis", i tothom que mati, serà reu davant el tribunal. Doncs jo us dic: El qui s'enfadi amb el seu germà, serà reu davant el tribunal. Ja sabeu que està manat: "No cometis adulteri." Doncs jo us dic: Tothom que mira una dona amb mal desig, en el fons del cor ja ha comès adulteri. També sabeu que als antics els van manar: "No trenquis els juraments." I també: "Compleix tot allò que has jurat en nom del Senyor." Doncs jo et dic: No juris mai: Digueu senzillament sí quan és sí, i no quan és no. Tot allò que dieu de més, ve del Maligne.»

▶ Lectura del llibre del Eclesiàstic (Eclo 15,15-20)

Si quieres, guardarás los mandamientos y permanecerás fiel a su voluntad. Él te ha puesto delante fuego y agua, extiende tu mano a lo que quieras. Ante los hombres está la vida y la muerte, y a cada uno se le dará lo que prefiera. Porque grande es la sabiduría del Señor, fuerte es su poder y lo ve todo. Sus ojos miran a los que le temen, y conoce todas las obras del hombre. A nadie obligó a ser impío, y a nadie dio permiso para pecar.

▶ Salmo responsorial (118)

R. *Dichoso el que camina en la ley del Señor.*

Dichoso el que, con vida intachable, / camina en la ley del Señor; / dichoso el que, guardando sus preceptos, / lo busca de todo corazón. R.

Tú promulgas tus mandatos / para que se observen exactamente. / Ojalá esté firme mi camino, / para cumplir tus decretos. R.

Haz bien a tu siervo: viviré / y cumpliré tus palabras; / ábreme los ojos, y contemplaré / las maravillas de tu ley. R.

Muéstrame, Señor, el camino de tus decretos, / y lo seguiré puntualmente; / enséñame a cumplir tu ley / y a guardarla de todo corazón. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 2,6-10)

Hermanos: Hablamos de sabiduría entre los perfectos; pero una sabiduría que no es de este mundo ni de los príncipes de este mundo, condenados a perecer, sino que enseñamos una sabiduría divina, misteriosa, escondida, predestinada por Dios antes de los siglos para nuestra gloria.

Ninguno de los príncipes de este mundo la ha conocido, pues, si la hubiesen conocido, nunca hubieran crucificado al Señor de la Gloria. Sino que, como está escrito: «Ni el ojo vio, ni el oído oyó, ni el hombre puede pensar lo que Dios ha preparado para los que lo aman».

Y Dios nos lo ha revelado por el Espíritu; pues el Espíritu lo sondea todo, incluso lo profundo de Dios.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 5,17-37) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Os digo que, si vuestra justicia no es mayor que la de los escribas y fariseos, no entraréis en el reino de los cielos. Habéis oído que se dijo a los antiguos: "No matarás", y el que mate será reo de juicio. Pero yo os digo: todo el que se deja llevar de la cólera contra su hermano será procesado. Habéis oído que se dijo: "No cometerás adulterio". Pero yo os digo: todo el que mira a una mujer deseándola, ya ha cometido adulterio con ella en su corazón. También habéis oído que se dijo a los antiguos: "No jurarás en falso" y "Cumplirás tus juramentos al Señor". Pero yo os digo que no juréis en absoluto. Que vuestro hablar sea sí, sí, no, no. Lo que pasa de ahí viene del Maligno.»